

ಸಿಟಿಯ ಗಿಡಗಿಡಿಯಿಂದ ಸಾಕಮ್ಮ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಚೆಕ್ಕು ಹೋಟೆಲ್ ಅದು. ‘ಡೋಂಟ್ ವರಿ ಪ್ರದ್ವ ಕರ್ಕೊ ಸೋ ಯಾರ್ ಹಿಯರ್’ ಎಂದು ಓಪನ್ ಕಾರಿಡಾರಿನ ಮೂಲೆಯ ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂರುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು. ತಾವು ಕುಳಿತ ಜಾಗದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ರಾತ್ರಿಯ ಶುಷ್ಪ ಆಕಾಶವನ್ನು, ಮಿನುಗುತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯೆ ನಕ್ಕತ್ತಗಳನ್ನು, ಕಡು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಬಂಗಾರದಂಡಹ ಬೆಳದಿಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಣುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಡಸಹಿಗೆಯುತಕ ಚಂದರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಉತ್ತರ ಬಂದ ಉತ್ತರ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಬೀನಾ ಸೇನಾಳ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಅವಳನ್ನೇ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ, ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಒಂದೂ ಮಾತನಾಡಬೇ ಕುಳಿತ ಸದಾನಂದನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕನಸು ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಮನೋಹರವಾದ ಸಮುದ್ರ ತಟದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅನ್ಯಮನಸ್ಸನಾಗಿ ಅವನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಅಪ್ಪರೆಯಂತೆ ತೇಲಿ ಬಂದ ಅವಳು ನಿಥಾನವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹಾಡು, ಉತ್ತರವ ಅಲೆಗೆ ನುಣುವಾದ ಕಾರ್ಯಾದ್ವಿತೀ ಅದೆಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಸಮುದ್ರ ಬುಡುತ್ತಿದ್ದೀ ನಿಂತೆ ಇಂದ್ರಾಂಶು. ಮುಸ್ತಂಚೆಯೆ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಕಲಾಕಾರನ ಮೋಹಕ ಕಲಾಕೃತಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಆ ಕ್ರತ್ಯಾವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಂದಗಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನಿಂದುತ್ತಾ ಹಿಡಿತರಿಗೆ, ತಟದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತವನ ಸ್ವಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಕೂತು, ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಒರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕ್ಷಿತಿಜದಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟು ಕಡೆ ಕಿರಣಗಳನ್ನೇ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅವಳ ತಲೆಗೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವನು!...

ದಟ್ಟ ಕೆಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದ ಒಂದು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿನ ಸದ್ಗುನೋಂದಿಗೆ ಹನ್ನೇರಡರ ಗಡಿ ದಾಟಿ ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮರುದಿನಸ್ತೇ ನಾಂದಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಡಿಯಾರದ ಕರಾರುವಾಕ್ಷಾದ ಅವವೇ ಮುಳ್ಳುಗಳು!...

(ಬೆಂಗಳೂರಿನ ‘ಸುಚಿತ್ರಾ ಸಿನೆಮಾ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಕಾಡೆಮಿ’ ತನ್ನ ‘ಕಥಾಕಮ್ಪು’ದ ಭಾಗವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಕಥಾಪ್ರಧಾಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಕತೆ)

ಜಯಶ್ರೀ ಕಾಸರವಳಿ

ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಂಪೇದನೆಯ ಕನ್ನಡ ಕರ್ತೆಗಾರ್ತಿ ಜಯಶ್ರೀ ಅವರ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು, ‘ತಂತಿ ಬೇಲಿಯ ಒಂಟಿ ಕಾಗೆ’, ‘ದಿನಚರಿಯ ಕಡೆ ಪ್ರಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ...’ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕಾದ ಪೆಸಿದ್ಡ ಬರಹಗಾರ ಗೇಬ್ರಿಯಲ್ ಗಾಸಿದ್ಯಾ ಮಾಕ್ಸೆನ್ಸ್ ಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸೂತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.